

Herinnering aan J.C. van Leverink

Op 24 januari 2011 vernam ik dat in zijn woonplaats Haarlemmerliede de heer J.C. van Leverink was overleden in de leeftijd van 86 jaar. Jaap van Leverink, geboren in Medemblick, verhuisde met het gezin op 11-jarige leeftijd naar Haarlem. Hij vertelde mij eens dat het niet meeviel zich aan te passen; van het stadje Medemblick naar de stad Haarlem was een grote stap. Hij voelde zich een jongen van het platteland en het lesprogramma op school was in Haarlem al verder gevorderd.

Naar de vakantietijd keek hij altijd uit; logeren bij zijn grootouders, ooms en tantes in Medemblick. In Medemblick voelde hij zich thuis en dat zou altijd zo blijven. Zijn opleiding tot verffabrikant volgde hij bij Pieter Schoen in Amsterdam. Daarna werd Van Leverink vertegenwoordiger en medefirmant bij Kool & Co. in Medemblick. Hij kon over die tijd boeiend vertellen.

De oprichting van de oudheidkundige vereniging

In 1962 werd de Oudheidkundige Vereniging "Medemblick" opgericht. Het eerste bestuur werd gevormd door de heren Kramer, Bakker, Van Leverink en Koelen, mensen met kennis van en liefde voor de historie van Medemblick. Zij streefden naar behoud van de monumenten in het eens welvarende stadje.

Het vijfjarige bestaan van de vereniging werd gevierd in het kasteel, waar een kleine expositie met geschonken en opgegraven voorwerpen was ingericht. De bijeenkomsten en lezingen van de vereniging werden gehouden in het 'Swarte Woifke' van de familie Brakeboer.

Toen ik in 1982 tot nieuw bestuurslid van de vereniging werd gekozen, maakte ik kennis met vicevoorzitter Van Leverink. Hij was een rustige innemende man met eigen inzichten; hij luisterde goed en toonde veel initiatieven voor het behoud van Medemblicker erfgoed.

Een artikel in het Westfries Dagblad van 3 mei 1986 meldt dat Van Leverink gek is van Medemblick. Er staat een mooie foto bij waarop hij met zijn rustige uitstraling bij de Brakepoldermolen staat, een sigaartje in zijn linkerhand. Op 17 september 1999, tijdens het harddraverij-weekend, kreeg hij op voordracht van de ouderenbonden KBO en ANBO de gemeentelijke zilveren legpenning uitgereikt. Deze penning is een waardering voor getoonde prestaties op het gebied van cultuur of ander maatschappelijk werk.

Van gesticht tot meelmolen

Van Leverink trok zich het lot van menig monument in Medemblick aan. Zo maakte hij zich zorgen over het leegstaande gebouw van het voormalig Provinciaal Ziekenhuis. Om te voorkomen dat de Medemblicker jeugd verdere schade toebrengt, nam Van Leverink het initiatief om met hekken en prikkeldraad het hoofdgebouw te beschermen. Ook verzette hij zich tegen plannen om het mooie herenhuis aan het Vooreiland tot een hotel te verbouwen. De oorspronkelijke woning bleef behouden.

De restauratie van de Bonifaciuskerk was een project dat veel inspanning en tijd van hem vergde. De restauratiecommissie vergaderde in het gastvrije Poorthuis. Het mooie Poorthuis, zijn Poorthuis, dat aan de voet van de Westerdijk herrees. En wat zou het toch prachtig zijn als er ook weer een draaiende molen op de dijk zou terugkomen?

Er werd een stichting tot herbouw van de meelmolen opgericht en als voorzitter tikte Van Leverink een oude molenromp op de kop. Sponsors benaderen, acties voeren, vergaderingen beleggen: hij nam het voortouw. En de molen kwam er! Op 9 mei 1990 mocht Van Leverink als trotse voorzitter Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Claus in Medemblick verwelkomen en hem uitnodigen om de molen in werking te zetten. Het draaien van de wieken op die mooie zonnige voorjaarsdag is onvergetelijk.

De Oudheidkamer

Indertijd was de Oudheidkamer op de weeshuiszolder gevestigd. Het bestuur van de oudheidkundige vereniging vroeg zich vaak af waar een geschikte ruimte voor de collectie voorwerpen, schilderijen en boeken kon worden gevonden. De oude zolder was niet geschikt voor dit alles; het dak lekte waardoor er goed moest worden opgelet dat er geen schade kwam.

De oplossing kwam toen het kleine gebouwtje naast de weeshuispoort vrij kwam; er volgde een verhuizing. De bovenverdieping van de nieuwe behuizing, bereikbaar via een mooie trap, werd in gebruik genomen als bestuursruimte, archief en bibliotheek. De exposities op de begane grond werden goed voorbereid. Voorzitter Van Leverink besprak zijn ideeën met de andere bestuursleden en zo kwam weer een boeiende tentoonstelling tot stand.

Voor de tentoonstelling over het voormalige gesticht in Medemblick reisden wij enkele keren naar Bakkum.

In Bakkum is de psychiatrische instelling 'Duin en Bosch', waar in 1967 de patiënten, het personeel en het inventaris uit Medemblick naartoe verhuisden. Het was hard werken maar voorzitter Van Leverink ging altijd door.

Na 18 jaar nam ik als bestuurslid afscheid van de oudheidkundige vereniging. Toen ik dit aan Van Leverink kenbaar maakte, hoorde ik tot mijn verbazing hem zeggen dat hij zich ook niet meer voor een volgende termijn beschikbaar stelde. We bleven contact houden; geregeld bellen of een kopje koffie in zijn Poorthuis drinken.

Afscheid

In de zomer van 2010 vierde de meelmolen zijn 20^e verjaardag. De versierde molen stond te pronken op de dijk, vlaggen wapperden in de zon en genodigde genoten van een drankje en een hapje.

Na de receptie ging ik kijken of Van Leverink er ook zou zijn. Want doordat zijn gezondheid achteruit ging, kwam hij niet zo vaak meer in Medemblick als voorheen. Toen ik het pad naar de molen opliep, kwam hij me al tegemoet. Het was een hartelijk weerzien. Ik nam plaats op een stoel buiten, bij twee dames van de molenstichting die zijn gezelschap vormde.

De eerste vraag van Van Leverink luidde: 'Is er nog nieuws in Medemblick?' 'Nou nee', antwoordde ik. Op dat moment reed de stoomtram met toeristen, waaronder een groepje Japanners, voorbij. Zij namen foto's van de molen en het Poorthuis.

Hij pakte het bekende doosje met de Willem II-sigaartjes en stak er één op. We praatten wat over thuis en Medemblick.

Plotseling stond hij op, gaf beide dames en mij een hand en liep het molenpad af. Ging Van Leverink even naar zijn Poorthuis kijken?

Ik kreeg het gevoel dat er iets niet klopte. Meneer Draaijer, bestuurslid van Molen De Herder, kwam snel aanlopen om Van Leverink naar zijn huis in Haarlemmerliede te brengen. Nog even een signaal van een auto, er werd gezwaaid en weg was hij. Zou dit het afscheid zijn? Ik maakte een wandeling over de dijk.

Volgens zijn wens vond de begrafenis plaats op de algemene begraafplaats Zorgvliet in Medemblick.

Mevrouw C. de Vries-Popma
Medemblick, juli 2011

Afb. 1: Voorzitter J.C. van Leverink opent de expositie 'Enkele reis Medemblick', over het voormalige gesticht.